

→ Laura van Dolron met laptop en tigersokken op haar zolder in Schiebroek. FOTO JAN PIETER EKKER

De Kleine Komedie

Op zaterdag 16 en zondag 17 mei om 20.00 uur staat Laura van Dolron live in De Kleine Komedie met een filosofisch theaterconcert: *Een antwoord op alle vragen*. Het publiek kan erbij zijn via een livestream én een bijdrage leveren, door het stellen van grappige, ontroerende en mooie of confronterende vragen. Van Dolron, Willem de Wolf (de KOE) en de muzikanten Frank van Kasteren en Wilko Sterke (Circus Treurdier, Orde van de Dag) geven antwoord. Wie een kaartje koopt, krijgt voor aanvang een code waarmee De Kleine Komedie virtueel te betreden is. Kaartverkoop via dekleinekomedie.nl.

Theater Laura van Dolron geeft privévoorstellingen op zolder

Prachtig, troostrijk en persoonlijker dan ooit

Theatermaker Laura van Dolron wilde niet meer tegen schermen praten. Ze nodigde kunstchef **Jan Pieter Ekker** uit voor een voorstelling op haar zolder.

Begin april – het was de derde week van de ‘intelligente lockdown’ – twitterde theatermaker Laura van Dolron dat ze niet tegen schermen wilde praten maar tegen mensen. Ik antwoordde dat ik niet naar schermen wilde kijken, maar naar mensen. Zij zei dat ze wel een privévoorstelling op zolder wilde geven, ‘als je durft’. Ik antwoordde dat ik wel durfde, zij beloofde een ‘mooie onemanshow te maken’, verwijzend naar het publiek in plaats van de persoon op podium.

Mijn vrouw, die meer shows van haar heeft gezien dan ik, mocht ook mee; een paar dagen voordat we hadden afgesproken, stuurde Van Dolron een appje dat ze iets op maat ging schrijven. ‘Willen jullie mij elk twee vragen, twee zorgen en twee dingen die je mist mailen.’

Op Koningsdag reden mijn vrouw en ik naar het huis van Van Dolron in Schiebroek, onder de rook van Rotterdam. Haar man deed open, wilde ons een hand geven, maar trok die net op tijd weer in, en wees ons de weg naar zolder. Daar zat Van Dolron al klaar, tussen een wasrek en een tent van de kinderen. Ze droeg tigersokken, op haar schoot stond een laptop. Wij namen plaats op de twee stoelen die tegenover haar stonden, en Van Dolron begon het verhaal voor te lezen dat ze die ochtend speciaal voor ons had geschreven.

Een beetje freestylen

Dat begon met een nachtmerrie: ze speelde in Gent voor het liefste, aandachtigste publiek ooit. Ze was te laat, want ze stond in de verkeerde zaal, had gekke kleren aan, geen mascara op, terwijl ze altijd mascara draagt. Ze besloot haar tekst overboord te gooien omdat ze die überhaupt niet kende en te gaan freestylen. Na

afloop druppelde het zo lieve Gentse publiek langzaam en zeer beleefd naar buiten en voelde ze hoe arrogant ze was geweest om te denken dat een beetje freestylen wel genoeg zou zijn.

“Die droom bezocht mij omdat jullie mij vandaag bezoeken. Ik wilde niet zomaar freestylen, dus heb iets geschreven voor vandaag over nu. Woorden speciaal voor jullie omdat jullie speciaal in de auto zijn gestapt vandaag.”

Het was prachtig, troostrijk en persoonlijk (dat zijn Van Dolrons voorstellingen eigenlijk altijd), maar nu was het dubbel persoonlijk. Ergens halverwege moest mijn vrouw huilen, zoals zij bijna altijd wel even moet huilen bij een voorstelling van Van Dolron. Als dank hadden we oranje tompoucen, bloemen en een fles wijn meegenomen. Of dat genoeg was? Het was natuurlijk onbetaalbaar.

Enorme pot geld

Een paar dagen later schreef Van Dolron dat ze ‘een ketting’ wilde beginnen: *Ode op zolder*. Wij waren de eersten en mochten iemand aanwijzen voor wie zij op haar zolder een privévoorstelling zou maken. Wij sturen Wim Pijbes, omdat hij een onvermoeibare strijder voor de kunsten is én omdat hij als directeur van Stichting Droom en Daad over een enorme pot geld van een Rotterdamse havenbaron beschikt (‘Wij investeren in projecten die bijdragen aan een mooi en aantrekkelijk Rotterdam,’ staat op de website. *Liveable* voor bewoners en *loveable* voor bezoekers’). In de hoop dat hij het een mooi project vindt, én dat hij vervolgens iemand stuurt uit een heel andere hoek.

Ook een privévoorstelling van Van Dolron? Meld je dan via lauravandolron.com. Het is ook mogelijk om haar privéoptredens Liefhebben thuis of in de tuin te steunen via voordekunst.nl.

Kunst voor thuis

SIBYLLE BAIER

Onlangs verscheen het geweldige nieuwe album van Fiona Apple, *Fetch the Bolt Cutters*, dat ze opnam in haar huis in Venice Beach. Het album werd al snel tot ‘quarantainealbum’ gedoopt, maar ze is zeker niet de eerste die haar liedjes thuis heeft opgenomen. Een van mijn favoriete voorbeelden is *Colour Green* van Sibylle Baier. Dertig jaar lang lagen haar liedjes te verstoffen op een plank. Baier nam ze op in de jaren zeventig in Duitsland. Thuis, met een tape-recorder. Ze trouwde, verhuisde naar Amerika en liet de muziek achter. Tot haar zoon begin deze eeuw besloot haar liedjes op een cd te zetten als cadeautje voor familieleden. De cd kwam terecht bij een platenlabel en in 2006 werd *Colour Green* uitgebracht. Luisteren naar *Colour Green* is alsof je in een ander leven stapt. Je voelt de intimiteit van de opnames,

met alleen die gitaar en de stem van Baier, met dat wonderschone raspje waarmee ze alledaagse observaties bezingt. Over katten op schoot en een stuk appeltaart op de keukentafel. En over de mensen die ze tegenkomt. William, met zijn onzichtbare tranen, en Eliot, die zijn broekspijpen oprolt. In 1973 verscheen Sibylle Baier even in Wim Wenders’ film *Alice in den Städten*. Ze staat op een boot, voor zich uit zingend. Peter en Alice zien haar en even valt hun gesprek stil. Luisteren ze naar haar. En precies zo voelt luisteren naar Baiers muziek. Alsof de wereld even stilvalt en er niets anders bestaat dan die stem.

Elise van Dam

Zowel het album van Fiona Apple als van Sibylle Baier is te vinden op Spotify.

Corona legt ook de kunstwereld plat, maar thuis is er nog genoeg moois te zien en te doen.

KHL organiseert ‘1,5 metersessies’

Laura Kelderman
AMSTERDAM

Vanaf 1 juni mogen restaurants de deuren weer openen, mits ze een beperkt aantal bezoekers toelaten en zorgen dat iedereen 1,5 meter afstand houdt. Restaurant De Nieuwe KHL begint daarom met ‘1,5 metersessies’, intieme optredens met een publiek van maximaal dertig personen.

“De muzikanten die we belden met het voorstel waren gelijk ontzettend enthousiast,” zegt Jan Krabben, eigenaar van het restaurant aan de Oostelijke Handelskade. “Die kunnen niet wachten tot ze eindelijk weer eens kunnen optreden.”

Krabben organiseert vanaf 1 juni de ‘1,5 metersessies’ (de naam is een knipoog naar de 2 metersessies van de toenmalige Vara, red.) als bescheiden concerten waarbij strategisch geplaatste tafels de 1,5 meter waarborgen ‘en zorgen voor een intieme sfeer. Zoals in ouderwetse muziekclubs.’

Normaal gesproken organiseert Krabben ook feesten in het restaurant, maar tegen de tijd dat dat weer mag, zijn we een paar jaar verder denkt hij. “Het is nu vooral kijken naar wat wél mogelijk is.”

Zoals het er nu voorstaat, mogen restaurants van het kabinet vanaf volgende maand weer open. Daarbij geldt een maximaal aantal aanwezigen van dertig mensen, inclusief personeel. Voor De Nieuwe KHL betekent het dat het een kwart van zijn

volledige capaciteit kan benutten. Volgens Krabben moet dat voldoende opleveren om de vaste lasten te betalen, maar meer ook niet. “Als horecabedrijf moet je nu gewoon weer wat zien te verdienen.”

Met de sessies hoopt de restaurant-eigenaar niet alleen zelf weer aan de slag te kunnen, hij wil muzikanten de mogelijkheid geven om weer op te treden en muzikkliefhebbers om weer een optreden bij te wonen. “Maar wat mij betreft is dit niet het nieuwe normaal. Het is een tijdelijk abnormaal.”

‘Ze kunnen niet wachten tot ze eindelijk weer eens kunnen optreden’

Vanaf 1 juni zijn de 1,5 metersessies bij te wonen in De Nieuwe KHL. Onder anderen Jim de Groot, Britta Maria, Gerard Alderliefste, Lenny Kuhr en JP den Tex hebben toegezegd. Reserveren is verplicht.